

**De Verklaring van de Synode van Utrecht, 1905
over het punt van de onderstelde wedergeboorte**

(Acta Generale Synode Utrecht 1905, Art. 158).

[Geneem uit: J. Kamphuis, *Een Eeuwig Verbond*, Haarlem: Vijlbrief, 1984, p.151-152]

]

En wat eindelijk het vierde punt *de onderstelde wedergeboorte* aangaat, verklaart de Synode dat volgens de Belydenis van onze Kerke:

- het zaad des verbonds krachtens de belofte Gods te houden is voor wedergeboren en in Christus geheiligd, totdat bij het opwassen uit hun wandel of leer het tegendeel blijkt;
- dat het echter minder juist is te zeggen, dat de doop aan de kinderen der geloovigen bediend wordt op grond van hunne onderstelde wedergeboorte, omdat de grond van den doop is het bevel en de belofte Gods;
- dat voorts het oordeel der liefde, waarmede de Kerk het zaad des verbonds voor wedergeboren houdt, geenszins zeggen wil, dat daarom elk kind waarlijk wedergeboren zou zijn, omdat Gods Woord ons leert, dat met allen Israel zijn, die uit Israel zijn, en van Isak gezegd wordt: in hem zal u het zaad worden genoemd (Rom. 9 : 6 en 7),
- zoodat in de prediking steeds op ernstig zelfonderzoek moet worden aangedrongen, aangezien alleen die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden.

Voorts houdt de Synode met onze Belijdenis staande, dat

- "de sacramenten niet ijdel noch ledig zijn om ons te bedriegen, maar zichtbare teekenen en zegelen van eene inwendige en onzienlijke zaak, door middel derwelke God in ons werkt door de kracht des Heiligen Geestes" (Art. 33),
- en dat inzonderheid de doop "het bad der wedergeboorte" en "de afwassing der zonden" wordt genaamd, omdat God "ons door dit Goddelijk pand en teeken wil verzekeren, dat wij zoo waarachtiglijk van onze zonden geestelijk gewasschen zijn, als wij uitwendig met water gewasschen worden";
- waarom onze Kerk in het gebed na den Doop "God dankt en looft, dat Hij ons en onzen kinderen door het bloed van zijnen geliefden Zoon Jezus Christus al onze zonden vergeven en ons door zijnen Heiligen Geest tot lidmaten van zijnen eeniggeboren Zoon en alzoo tot zijne kinderen aangenomen heeft, en ons dat met den heiligen Doop bezegelt en bekrachtigt";
- zoodat onze Belijdenisschriften wel duidelijk leeren, dat het Sacrament des Doops beteekent en verzegelt de afwassing der zonden door het bloed en den Geest van Jezus Christus, d.w.z. de rechtvaardigmaking en de vernieuwing door den Heiligen Geest als weldaden, die God aan ons zaad geschonken heeft.

Intusschen meent de Synode, dat de stelling, dat elk uitverkoren kind daarom reeds voor den Doop metterdaad wedergeboren zou zijn, noch op grond van de Schrift noch op grond van de Belijdenis te bewijzen is, dewijl God zijne belofte vervult naar zijne vrijmacht op zijnen tijd, hetzij vóór of onder of na den Doop, zoodat het eisch is zich hierover met omzichtigheid uit te laten en niet wijs te willen zijn boven hetgeen God ons heeft geopenbaard.